

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 05 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 93 5548463
Fax: 93 5549784
A/e: contencios5.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801945320208001133

Procediment ordinari 62/2020 B

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Ordinari)

Entitat bancària: Banc de Santander
Per a ingressos en caixa, concepte: 090600000006220
Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274
Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu núm. 05 de Barcelona
Concepte: 090600000006220

Part recurrent/sol·licitant/executant:	Part demandada/executada: AYUNTAMIENTO DE TORELLÓ
Procurador/a:	Procurador/a:
Advocat/ada:	Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 336/2021

Magistrada: Montserrat Raga Marimon

Barcelona, 13 d'octubre de 2021

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contenciós administratiu contra la resolució dictada per l'Ajuntament de Torelló de 4 de novembre del 2019 per la qual es desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada per la part actora pels fets ocorreguts el dia 11 de febrer del 2018.

Es va admetre a tràmit, es va requerir a l'Administració demandada la remissió de l'expedient administratiu i un cop rebut, es va emplaçar a la part actora perquè presentés la demanda en el termini de 20 dies.

Segon.- La part actora va presentar demanda en la que després d'al·legar els fets i fonaments de dret que va entendre aplicables realitzar la pètitia que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Així mateix, la part demandada va presentar la contestació a la demanda, en la que després d'al·legar els fets i fonaments que va creure adients va demanar la desestimació de la demanda.

Tercer.- Per interlocutòria es va admetre el procediment a prova i per Decret es va fixar la quantia d'aquest procediment en 64,645,42 euros .

Un cop practicada la prova que es va considerar pertinent i útil, les parts van presentar l'escrit de conclusions, i no considerant necessari l'utilització de la previsió de l'article 61.2 , han quedat les actuacions concloses per dictar sentència.

Raonaments jurídics

Primer.- Legislació, jurisprudència i prova dels fets

L'article 81.1 Llei 26/2010, del 3 d'agost estableix "1. Els ciutadans tenen dret, en els termes que estableixen la legislació bàsica, aquesta llei i la normativa de desenvolupament, a ésser indemnitzats per les administracions públiques de Catalunya de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar d'acord amb la llei." La legislació bàsica la constitueix la llei 39/2010, de l'1 d'octubre.

La sentència dictada per la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de desembre de 2006" Una nutrida jurisprudencia definido los requisitos de éxito de la acción de responsabilidad patrimonial de la Administración en torno a las siguientes proposiciones:

- a) La acreditación de la realidad del resultado dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.
- b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.
- c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta

Codi Segur de Verificació: FCSQNCOCZWK9REB5VPH9MXOL6IM4BSG

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://e/cat.justicia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Signat per Rega Marimon, Montserrat

Data i hora: 13/10/2021 12:07

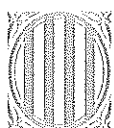
indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.

d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.

e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentència de la mateixa Secció de 21 de juliol de 2006 que" La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece caracterizada por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de 29 de mayo de 1991 , se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o directamente valiables, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado pretium doloris, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados".

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els

riscos que es produeixin en les seves instal·lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998 o de 27 de juny de 2003 o del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de juny de 2001.

Així, en el cas que ens ocupa, i tenint en compte els paràmetres ja fixats per declarar o no responsabilitat, hem d'anar a la prova practica, i atendre al sistema de distribució de càrrega de la mateixa.

Afegir que la matèria de la responsabilitat patrimonial gaudia d'un criteri jurisprudència consolidat com es pot veure en la STS de 12 de juny del 2008 consistent en entendre que l'Administració, sobretot les entitats locals, era responsable de qualsevol eventualitat que es pogué vincular, directament o indirectament amb el servei públic. No obstant, va començar a produir-se un canvi en aquesta posició jurisprudencial que comença amb la STS de 22 de març del 2011 i la STS de 22 de febrer del 2017 parla de la manca de funcionament anormal dels serveis públics, dient que aquest és el primer i fonamental pressupost de la responsabilitat patrimonial exigida. Ara bé, aquest criteri s'ha de veure matisat per l'aplicació del principi de facilitat probatòria que com veurem, en el cas que ens ocupa, esdevé rellevant.

De la prova practicada ha quedat acreditat que el dia 11 de febrer del 2018 la part actora anava passejant pel Passatge d'Horta de Can Bassas de la localitat de Torello quan a l'arribar a l'encreuament amb el carrer Ter va patir una caiguda al baixar de la vorera per l'alçada de la mateixa. El desnivell era de 40 cm d'acord amb l'informe tècnic. Aquesta vorera es troba al final d'un passadís que el finalitza. En el seu costat esquerra hi ha unes escales per vèncer el desnivell . No obstant, estem davant d'una vorera que finalitza un passadís transitable, que si bé posseïx aquestes escales no hi ha res que impedeixi seguir caminant més enllà d'aquesta passarel·la. Només cal pensar que succeiria amb una persona cega.

La part demandada posa en dubte la realitat i la mecànica de la caiguda. Ara bé, el senyor [redactat] que acompanyava a l'actora ha declarat a l'acte de la vista que va veure la caiguda i ha confirmat que va succeir al punt expressat per la part actora. El fet que sigui conegut de la mateixa no pot afectar a la credibilitat del mateix, ja que el més normal és que les persones

vagin acompanyades dels éssers coneguts i/o familiars. Així mateix consta a l'expedient administratiu certificat emès pel Consorci Sanitari de Vic en el sentit que l'actora va ingressar a urgències el dia dels fets.

També es manifesta per la part demandada que l'actora podia haver ingerit alcohol i que la zona no era transitable. Respecte al primer fet és cert que en l'informe mèdic del dia següent als fets es fa constar que l'actor patia una intoxicació etílica, i res s'ha acreditat en contra, circumstància que havia d'afectar a la seva diligència a l'hora de transitar. Ara bé, aquest fet no canvia l'obligació de protegir el desnivell i en relació al segon extrem no es pot qualificar com a no transitable la part final d'una passarel·la ja que s'ha de passar per la mateixa per accedir al pas de vianants. No obstant, sí que és cert que el passatge que finalitza amb el desnivell fa una pujada per la qual venia caminant la part actora juntament amb el senyor [redactat] convegut de l'actora i que va veure la caiguda. Per tant, emprant una mínima diligència s'ha de preveure l'esmentat desnivell i molt més si al costat esquerra hi ha unes escales. Diligència i cura que el dia dels fets es podia veure una mica eclipsada per l'estat de l'actora.

Per tant, entenc que l'Administració havia de col·locar una tanca de protecció per salvar el desnivell i la part actora havia de ser més diligent per preveure el mateix, doncs el testimoni sí que va utilitzar les escales per accedir al pas de vianants. Aquestes circumstàncies relacionades fan concloure que ens trobem davant d'una concurrència de culpes en un 50% atribuïble a cada una de les parts.

Segon.- Danys

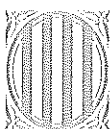
La part actora aporta informe pericial realitzat pel doctor [redactat] justificant les lesions en la quantia de 78.724,51 euros. La part demandada posa en dubte la valoració de les mateixes mitjançant la pericial del doctor [redactat]. No obstant, entenc que preval la realitzada per la part actora atès que el perit de la part demandada no ha visitat a la part actora. De manera que en el punt de divergència de les seqüeles entenc que és important realitzar aquesta visita.

Codi Segur de Verificació: FCSQNCQZWK9KREB5VPH9NIXOLEIM4BSS

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/jaP/consulta/CSV.html>

Signat per Raga Marimon, Montserrat

Data i hora 13/10/2021 12:07

Tercer .- Costes

D'acord amb l'article 139 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, cada part abonarà les costes causades a la seva instància i les comunes per meitats.

Decisió

ESTIMO el recurs contenciós administratiu presentat per la representació processal de la senyora [redactat] contra la resolució dictada per l'Ajuntament de Torelló de 4 de novembre del 2019 per la qual es desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada per la part actora pels fets ocorreguts el dia 11 de febrer del 2018, la qual revoco i deixo sense efectes, i condemno a l'Administració a abonar a l'actora la quantitat de 32.322,71 euros degudament actualitzada i els interessos de l'article 106 Llei 28/98.

Cada part abonarà les costes causades a la seva instància i les comunes per meitats.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu-los saber que contra la mateixa hi poden interposar un recurs d'apel·lació davant d'aquest jutjat en el termini de 15 dies i serà resolt per la sala contenciosa administrativa del TSJ de Catalunya.

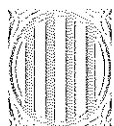
Així ho acordo i ho signo.

Codi Segur de Verificació: FC5ONCOOZMK9REB5VPH9MXOL8IM4BSSG

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signat per Rega Marimon, Montserrat

Data i hora 13/10/2021 12:07

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://eicaj.justicia.gencat.ca/JAP/consultaCSV.html	Codi Segur de Verificació: FC6QNC0QZWK9REB5VPH9MXOL6IM4B5G
Data i hora 13/10/2021 12:07	Signat per Rega Marimon, Montserrat;

